

روش ساده برای تشخیص ابتلا به کووید-۱۹

آسیب‌های ویروس کرونا به بیماران بسیار شدیدتر و گسترده‌تر از علائم تنفسی مانند سرفه، خستگی و اختلال در تنفس است...

ایسنا/خراسان رضوی: آسیب‌های ویروس کرونا به بیماران بسیار شدیدتر و گسترده‌تر از علائم تنفسی مانند سرفه، خستگی و اختلال در تنفس است و در حال حاضر پزشکان دریافته‌اند که ویروس کرونا می‌تواند بر توانایی‌های شناختی فرد نیز تاثیر داشته باشد.

به نقل از نیوز، یکی از عوارض عجیب و غریب ابتلا به ویروس کرونا از دست دادن ناگهانی حس چشایی و بویایی است، البته این علامت مطمئناً به اندازه برخی از علائم تنفسی تهدیدکننده زندگی نیست، اما بسیاری از بیماران به مدت طولانی نمی‌توانند طعم و بوی غذاهای موردعلاقه خود را درک کنند و این مورد موجب مشکلات عاطفی زیادی خواهد شد.

جالب اینجاست که نحوه بروز از دست دادن حس چشایی و بویایی از یک بیمار به بیمار دیگر کمی متفاوت است؛ در برخی موارد، بیماران به یک اندازه تغییر حس چشایی و بویایی را تجربه می‌کنند، اما برخی دیگر از دست دادن طعم و بو را تجربه نمی‌کنند. به عنوان مثال، برخی از بیماران مبتلا به کرونا گزارش کردند که طعم گوشت مانند گازوئیل و بنزین است و غذاهای دیگر گاهی اوقات طعم چمن دارند.

به طور کلی، بیشتر بیماران مبتلا به کووید-۱۹ که توانایی چشایی خود را از دست دادند، به این مورد اشاره کردند که غذای آشنا ناگهان طعم کاغذ یا مقوا دارد. هرچند هیچ جایگزینی واقعی برای آزمایش ویروس کرونا وجود ندارد اما اگر فردی احساس کرد غذای مصرفی وی به طور ناگهانی طعم کاغذ یا مقوا دارد، می‌تواند آن را یک شاخص قوی برای تشخیص آزمایش مثبت کرونا تلقی کند.

در مورد حس بویایی نیز نتایج تحقیقات نشان داده است که عدم توانایی در بوییدن نعنای یا روغن نارگیل می‌تواند نشانه‌ای قوی در شناسایی ابتلا به عفونت ویروس کرونا باشد.

علت ناتوانی افراد در بویایی و چشایی بر اساس نتایج یکی از تحقیقات انجام شده چنین بیان شده است: شواهدی وجود دارد که ویروس می‌تواند از طریق بینی، پیازهای بویایی و همچنین از طریق راه‌های دیگر بدون حمله به نورون‌های حسی به سیستم عصبی مرکزی منتقل شوند. باین حال، الگوی بیان پروتئین ACE2 و TMPRSS2 (آسیب‌پذیرترین سلول‌های انسان در برابر ویروس کرونا) و شروع ناگهانی بیماری و بهبودی نسبتاً سریع نشان می‌دهد که از بین رفتن حس بویایی با بیماری کووید-۱۹ به دلیل آسیب به سیستم عصبی مرکزی نیست، بلکه به دلیل از دست دادن اطلاعات بویایی قبل از ورود به مغز است.

اگر تحقیقات در مورد علائم به طور متمرکز هدایت شوند، انتظار می‌رود روند کندتر و بهبودی طیف پیچیده‌تری از علائم، از جمله پاروسمی (بویایی پریشی) و فانتوسمیا (بوی‌های مخدوش یا توهم بویایی) که گزارش نشده است را نیز توضیح دهد.

التهاب در اپیتلیوم حسی می‌تواند جریان هوا را به شکاف بویایی نسبتاً کوچک در بالای بینی، بدون ایجاد احساس گرفتگی بینی یا قطع تنفس محدود کند. آسیب به سلول‌های حفره چشم در SE می‌تواند از بسیاری جهات بر عملکرد سلول‌های عصبی حسی (متابولیک، ساختاری، التهابی) تاثیر داشته باشد، به طوری که حتی اگر بوها به سلول‌های عصبی برسند، ممکن است قادر به انتقال سیگنال نباشند.

در این مرحله هنوز مشخص نیست که آیا افرادی که توانایی چشایی و بویایی خود را از دست می‌دهند می‌توانند دوباره به آن دست یابند.